

Geeraard Paesschezoone

Geboren op 02-03-1924 te Kortrijk

Overleden op 15-12-1983 te Veurne

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Geborgen in Gods liefde

DE HEER

Geeraard PAESSCHEZOONE

echtgenoot van mevrouw Maria-Louisa PEETERS

geboren te Kortrijk op 2 maart 1924
en godvruchtig overleden in de St.-Augustinuskliniek
te Veurne op 15 december 1983
gesterkt door de H. Ziekenzalving.

Halfweg december staan kranten bol van fait-divers : " teen gebroken, kertmenu's. . ." Dat Geeraard 15 jaar lang ziek te bed ligt en met liefdevolle hand verzorgd wordt, staat nooit in de krant. Het is alleen bekend bij familie en geburen. Als je er welbewust zou vóór staan, zou je het niet aankunnen. Uit de tijd toen Geeraard bij de RVA aan een veelbelovende loopbaan begon, kenden de mensen hem als een nauwgezette man die geen plantrekkerij verdroeg. En zet maar op het doodsprentje. Geeraard heeft nooit geklaagd. Achter de papieren zag hij ook de mensen. Toen Geeraard op 29 november 1968 ziek werd, zei hij : zou ik volgend jaar met Kerstmis nog te bed zijn ? Toen in januari 1983 de priester met de ziekencommunie bij hem mocht komen : " Mijnheer, ik begin mijn 15e jaar in het ziekbed. . ." Het tart iedere vergelijking. Geeraard was toch een man van vreugde, een helder karakter. Waarom dan die uren van ontmoediging, God ?

Dankbaar om allen die hem regelmatig bezochten. Geeraard heeft taferelen uit de Boetprocessie doorleefd: zoals Jezus in de Olijfhof is hij overvallen door de nachtkant van het bestaan. Hij dacht aan zijn afgebroken loopbaan. Geeraard besloot iedere dag met: "Kom, we gaan bidden". Als het lichaam gebroken is, dringt pijn tot in je ziel. Alles wat in de ziel gebeurt van Godsverbondenheid, baant zich

een spoor tot in het lichaam. Geeraard heeft in zijn lichaam Jezus lijden megedragen. God geeft zijn mensen niet prijs aan de dood. Dank zij Zijn dood en verrijzenis is er voor ons genezing.

Geeraard zieken-huis in de Smissestraat : het was er rustig en verzorgd rondom hem. Zijn familie vond fijne attenties en gepaste remedies. Geeraard's leven, door ziekte gebroken vóór zijn tijd, was als teder kaarslicht in de Advent : wachtend op de Heer die komt. Midden in de winter is dit leven een lied voor Pasen : een strofe van lijden, op de rand van dood naar leven, gedragen door stille verrijzenis. De pijn, in de volle middag van het leven heeft Geeraard gedragen opdat wij niet zouden wankelen. De doffe berusting na de pijn, een uur van wachten bijna zonder hoop : onmacht in een tijd met ongehoorde mogelijkheden. Voor Geeraard mag het nu al dichtbij Kerstmis, Pasen zijn. Wij zijn als een ent, geplant op de boom des Levens, de Verrezen Heer. Wij zijn met Hem opgestaan. Al is dit nog niet te zien, toch dragen wij in ons al eeuwig leven. Deze hoop is door Eucharistie gevoed : Wie mij eet, heeft eeuwig Leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Heer Jezus Christus, in onze nood roepen wij tot U. Onze schouders zijn te zwak voor het kruis dat wij moeten dragen. Sterk ons met de kracht van Uw Geest. Doe ons herleven. Heer, op U hopen wij.

Maria-Louisa Peeters, zijn echtgenote,
Eddy en Godelieve Barbier-Paesschezoone,
José Paesschezoone, zijn kinderen,
Kevin Barbier, zijn kleinzontje,
De families Paesschezoone, Lacante, Peeters en
Blanckaert.

danken voor de blijken van deelname in rouw en in gebed.

Drukkerij Dumon Veurne